

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12019/2023
08.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Предраг Јовановић из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник адвокат Миомир Тасић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1799/22 од 03.03.2023. године, у седници одржаној 08.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против преиначујућег дела става првог и другог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 1799/22 од 03.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против преиначујућег дела става првог и другог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 1799/22 од 03.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 5249/21 од 19.05.2022. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и у целости одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању ИИв 150/2021 од 09.08.2021. године и то: на износ главног дуга по рачуну бр. ../21 од 28.06.2021. године од 22.800,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2021. године до исплате, као и за трошкове извршења од 9.937,33 динара. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и у целости одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању ИИв 209/2021 од 09.08.2021. године и то: за износ главног дуга по рачуну бр. ../21 од 21.06.2021. године од 22.800,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2021. године до исплате, као и за трошкове извршења од 9.937,33 динара. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и у целости одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању ИИв 238/2021 од 10.08.2021. године и то: за износ главног дуга по рачуну бр. ../21 од 21.06.2021. године од 21.662,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2021. године до исплате, као и за трошкове извршења од 9.937,33 динара. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 31.590,00 динара при чему се на износ трошкова на име заступања од 27.000,00 динара обрачунава законска затезна камата од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1799/22 од 03.03.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 150/21 од 09.08.2021. године за износ главног дуга од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2021. године до исплате и у том делу је одбијен тужбени захтев тужиоца као неоснован, док је у преосталом делу става првог изреке првостепена пресуда потврђена, а жалба туженог одбијена. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 209/21 од 09.08.2021. године за износ главног дуга од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2021. године до исплате и у том делу је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, док је у преосталом делу става другог изреке првостепена пресуда потврђена, а жалба туженог одбијена. Ставом трећим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом четвртим изреке преиначена првостепена пресуда у ставу четвртном изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 30.510,00 динара. Ставом петим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против преиначујућег дела става првог и другог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом одредбе члана 404. ЗПП.

Тужени је одговорио на ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је дуг који се односи на трошкове заступања туженог од стране тужиоца као адвоката, а побијана другостепена одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега нема услова за одлучивање о посебној ревизији тужиоца у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 10.02.2022. године, а вредност предмета спора је 7.262,40 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Преиначење првостепене одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих права (члан 467. ЗПП).

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**